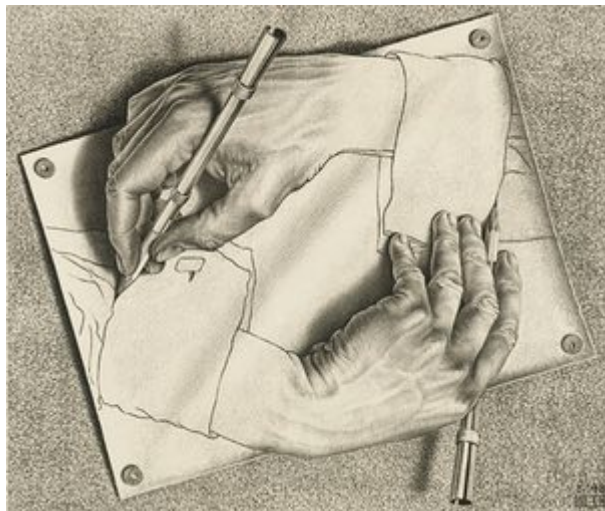

Γράφει ο **Κώστας Παλούκης**

Ο Άκης Γαβριηλίδης πρόσφατα έγραψε ένα λίβελλο εναντίον της ANTAPΣΥΑ και του NAP με τίτλο «Καμιά δικαίωση του αντισημιτισμού της ANTAPΣΥΑ». Σκοπός του να στιγματίσει τον χώρο αυτό αρνητικά. Το βασικό του επιχείρημα είναι αυτό: «Ωστόσο, όπως μπορεί να δει κανείς, πριν ακόμα από το κείμενο της ανακοίνωσης είναι αναρτημένη μία φωτογραφία του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη ... καθισμένου δίπλα στον τότε πρωθυπουργό του Ισραήλ, Σίμον Πέρες!». Το επιχείρημα υποτίθεται ότι δένει με βάση ένα πρωτοσέλιδο της εφημερίδας Πριν προ δεκαετίας. Στο πρωτοσέλιδο αυτό υπάρχει μία φωτογραφία ενός παλαιστίνιου με το νεκρό παιδί του στα χέρια και τον τίτλο «οι εβραίοι δολοφόνοι πρέπει να πληρώσουν». Ακολουθεί μία τραγική συλλογιστική ισοδύναμη με το «ο μπάτσος είναι όργανο, το μπουζούκι είναι όργανο, άρα ο μπάτσος είναι μπουζούκι» με σκοπό να καταδειχτεί το αντικομμουνιστικό μένος του Γαβριηλίδη. Στην πράξη δένει άσχετα πράγματα μεταξύ τους για να καταλήξει στο προειλημμένο συμπέρασμα.

Μάλιστα στοχοποιεί προσωπικά τους Γιώργο Δελαστίκ, Λεωνίδα Βατικιώτη και το Δίκτυο Σπάρτακος. Οι δύο πρώτοι προφανώς επειδή είχαν την ευθύνη της έκδοσης της εφημ. Πριν. Είναι ηλίθιο να συζητάμε σήμερα κάτι τόσο παλιό και είναι ενδεικτικό του αποπροσανατολιστικού συλλογισμού του Γαβριηλίδη και φυσικά είναι ηλίθιο και εντελώς επινοημένο να συζητάμε για σχέση της παρούσας ανακοίνωσης με τα πρόσωπα αυτά. Όπως γράφει ο Χρήστος Καλαμπόκας,

«οι δηλώσεις ή τα δημοσιεύματα για τα οποία φέρουν ευθύνη οι Δελαστίκ και Βατικιώτης δεν είναι σαφέστατα στην ουσία τους αντισημιτικές, αλλά ενάντια

στο Ισραηλινό κράτος/δολοφόνο. Δεν φτάνει η χρήση μιας φράσης για να χαρακτηρίσεις μια δήλωση ως αντισημιτική που είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα ιστορικά και πολιτικά. Με την ίδια έννοια, όπως από άλλους έχει καταγγελθεί, το σύνθημα «Φονιάδες των Λαών Αμερικάνοι» είναι καταδικαστικό για μια ολόκληρη ήπειρο. Θα μπορούσα να βρω εκατοντάδες δηλώσεις για τα πιο απλά πράγματα και να χαρακτηρίσω οποιονδήποτε με όποιο επίθετο θέλω.. Ατυχείς και Λάθος δηλώσεις που πρέπει να κριτικάρονται ναι, όχι όμως και αντισημιτικές....Σιγά μην είναι ο Γιώργος και ο Λεωνίδας Αντισημίτες...Έχουν τις απόψεις τους για διάφορα θέματα ...αλλά για να θυμηθούμε λιγάκι, όταν το 92 όλοι ορκίζονταν στην ΕΕ ο Δελαστίκ συνέβαλε αποφασιστικά σε βιβλίο που αποκάλυπτε την στενή σχέση της ΕΕ με τον ανερχόμενο νεοφασισμό στην Ενωμένη Γερμανία ...»

Ας δούμε τώρα, όμως γιατί ο Γαβριηλίδης στοχοποιεί το Δίκτυο Σπάρτακος. Σε μία πρόσφατη ανακοίνωση το Δίκτυο γράφει:

«ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΠΡΟΤΙΜΑ ΤΟ ISIS! Το Ισραήλ δεν διστάζει να δημιουργεί «ανίερες συμμαχίες» με πρώην ορκισμένους εχθρούς του, όπως η Σαουδική Αραβία, η Αίγυπτος και οι χώρες του Κόλπου. Σκοπός πάντα το συμφέρον, η ασφάλεια και οι γεωστρατηγικές επιδιώξεις του Ισραήλ, που δεν διστάζει να συμμαχήσει ακόμη και με τον διάβολο για την εξυπηρέτηση των εθνικών του επιδιώξεων. Και αυτή την φορά ο «διάβολος» είναι ο χειρότερος διάβολος της περιοχής, η εξτρεμιστική ισλαμική οργάνωση ISIS ή Ισλαμικό Κράτος (ΙΚ).»

Το Δίκτυο Σπάρτακος κατηγορείται ως αντισημιτικό γιατί καταγγέλλει το κράτος του Ισραήλ. Ποιος είναι λοιπόν αυτός που συνδέει τον σημιτισμό με το κράτος του Ισραήλ και μάλιστα θέλει να υπερασπιστεί το δεύτερο στο όνομα του αντισημιτισμού; Μα φυσικά ο Γαβριηλίδης. Και όπως θα σημειώσουμε στη συνέχεια αυτό είναι εντελώς επικίνδυνο και ανοίγει το δρόμο στο φασισμό.

Πριν όμως προχωρήσουμε στην αποδόμηση του ίδιου του επιχειρήματος έχει σημασία να τονιστεί ο λανθάνων αντισημιτισμός του Άκη Γαβριηλίδη. Ο Γαβριηλίδης ενοχλείται, υποτίθεται, και θεωρεί αντισημιτισμό την κριτική της ANTAPΣYA και του NAP στη συνεργασία του ελληνικού κράτους με το κράτος του Ισραήλ. Όπως σημειώνει ο Μπάμπης

Κουρουνδής, μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ούτως ή άλλως θα υπήρχε κάθε λόγος να συνδεθεί ο Μητσοτάκης με το κράτος του Ισραήλ αφού επί των ημερών του συνάφθηκαν διπλωματικές σχέσεις της Ελλάδας με αυτό. Και αυτή η κριτική είναι εύστοχη διότι το κράτος του Ισραήλ δεν είναι ένα κράτος όπως όλα τα άλλα, αλλά ένα καταστατικά ρατσιστικό κράτος, ένα κράτος-απαρτχάινττ απέναντι στους Παλαιστίνιους. Αυτά δεν έχουν σχέση με τους εβραίους γενικά, πάμπολλοι,-ες εκ των οποίων είναι αντισιωνιστές.

Ποιος είναι λοιπόν ο αντεστραμμένος και εν τέλει λανθάνων αντισημιτισμός του Γαβριηλίδη; Εάν δεν κάνει κάποιος την παραπάνω παραδοχή του Κουρουνδή οδηγείται στην εξής αντισημιτική χυδαιότητα: επιλέγει να κρύψει τον ρατσιστικό χαρακτήρα του κράτους του Ισραήλ πίσω από τον «αντισημιτισμό». Συνδέει λοιπόν από το παράθυρο τα θύματα των εβραίων σε όλη την Ευρώπη κατά τον ύστερο 19ο αιώνα, τους εβραίους θύματα του Άουσβιτς, δηλαδή της μεγαλύτερης βαρβαρότητας που είδε ποτέ ο ανθρώπινος κόσμος, με την πολιτική του Ισραήλ. Εάν θεωρεί πρόβλημα την καταδίκη του Ισραήλ στο όνομα της καταδίκης του αντισημιτισμού στηρίζει δηλαδή ένα άλλο βάρβαρο έγκλημα, αυτό σε βάρος των παλαιστινίων και μάλιστα στο όνομα των εβραίων θυμάτων. Καταλαβαίνει λοιπόν κανείς πως αυτή ακριβώς η διασύνδεση εβραίων θυμάτων και παλαιστινίων θυμάτων είναι ο κοινός τόπος του φασισμού. Αυτά είναι τα κοινώς αποδεκτά επιχειρήματα που μπορεί να διαβάσει σε φασιστικά σχόλια, έντυπα, ιστοσελίδες, σε ακροδεξιές ρητορικές.

Αντιλαμβάνεται κανείς ότι η διάχυση αυτής της διασύνδεσης από «αντισημίτες» και «αριστερούς» διανοούμενους, όπως ο Γαβριηλίδης, επικοινωνεί ως κοινός τόπος με το φασισμό. Οι μεν υπερασπίζονται το δολοφόνο κράτος του Ισραήλ στο όνομα της καταδίκης του αντισημιτισμού, οι δε υπερασπίζονται τον αντισημιτισμό και κατ' επέκταση τη βαρβαρότητα του κάθε Άουσβιτς στο όνομα των αθώων θυμάτων της Παλαιστίνης. Οι μεν δηλαδή προϋποθέτουν τους δε.

Ο Άκης Γαβριηλίδης λοιπόν με αυτόν τον τρόπο επιδεικνύει έναν λανθάνοντα αντισημιτισμό πολύ επικίνδυνο γιατί ακριβώς επικοινωνεί με τον φασισμό και του ανοίγει διάπλατα την πίσω πόρτα. Κάθε δημοκρατικός πολίτης, κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος οφείλει να καταδικάσει τέτοιες θεωρίες γιατί ακριβώς είναι επικίνδυνες και να απομονώσει τους παραγωγούς τους.

Ο ίδιος στην αρχή του κειμένου του υποστηρίζει πως γενικά οι επικρίσεις καθαυτές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εναντίον του Μητσοτάκη είναι απολύτως ορθές. Στη συνέχεια όμως φαίνεται κάπως ενοχλημένος με την επιχειρηματολογία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ:

«Σε αυτήν, ο Μητσοτάκης χαρακτηρίζεται «άνθρωπος για «όλες τις δουλειές» της άρχουσας τάξης, αρχιτέκτονας της βρώμικης αποστασίας του '65, «γεφυροποιός» της χούντας με το βασιλιά και τον αστικό πολιτικό κόσμο, αρχιερέας του πιο άγριου νεοφιλελευθερισμού που έβαψε τα χέρια του με το αίμα του αγωνιστή καθηγητή Ν. Τεμπονέρα ...». Και αρκετά ακόμα.»

Εδώ λεκτικά διαφαίνεται η δυσανεξία του Γαβριηλίδη απέναντι στις διαπιστώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μάλιστα, σταματάει στο σημείο αυτό της ανακοίνωσης και δεν αναφέρει το υπόλοιπο που είναι ως εξής: «Ήταν αυτός που εισήγαγε για πρώτη φορά τη λέξη «λαθρομετανάστης» στον δημόσιο λόγο, που έστειλε φρεγάτες στον Κόλπο κάνοντας τη χώρα συνένοχη σε μια άθλια ιμπεριαλιστική εκστρατεία, που πριμοδότησε με κάθε τρόπο τον εθνικισμό και τον ρατσισμό, ήταν ο πρωθυπουργός που είπε στα σώματα ασφαλείας «το κράτος είστε εσείς». Ο Γαβριηλίδης δε θέλει ο Μητσοτάκης να ταυτιστεί με τον εθνικισμό και το ρατσισμό ούτε με τον πόλεμο. Θέλει να είναι ένας φιλειρηνικός πολιτικός.

Γιατί αυτό; Γιατί ο Γαβριηλίδης συμφωνεί με το Μητσοτάκη, όπως γράφει ο ίδιος στο δικό του σημείωμα:

«Εδώ όμως ούτε αυτή η μεταμφίεση μπορεί να λειτουργήσει: ο Πέρες αν μη τι άλλο ήταν αυτός που διεξήγαγε μακροχρόνιες συνομιλίες με τον Αμπάς και τον Αραφάτ οι οποίες οδήγησαν στη συμφωνία του Όσλο, λίγα μόλις χρόνια πριν από τη συνάντησή του αυτή με τον Μητσοτάκη».

Το κράτος του Ισραήλ αθρώνεται λοιπόν στο πρόσωπο του Πέρες. Ο Γαβριηλίδης ενοχλείται γιατί κάποιοι επιμένουν να λένε πως το κράτος αυτό είναι ένα καταστατικά ρατσιστικό κράτος. Ο Γαβριηλίδης με άλλα λόγια υπερασπίζεται ανοιχτά ένα ρατσιστικό κράτος, ένα φασιστικό κράτος, ένα κράτος – απαρτχάιντ. Για άλλη μια φορά λοιπόν ο Γαβριηλίδης ανοίγει το δρόμο προς το φασισμό, γιατί ακριβώς αυτή είναι η ρητορική της άκρα δεξιάς.

Αλλά ας φύγουμε από το ζήτημα του αντισημιτισμού και ας επιστρέψουμε στο περιεχόμενο του ίδιου του κειμένου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ: δηλαδή την αποδόμηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Ποιος κερδίζει άραγε από αυτόν τον αποπροσανατολισμό από το βασικό περιεχόμενο της ανακοίνωσης; Θα συμφωνήσουμε με τον Σπύρο Μαρκέτο:

«Η ANTAPΣYA είναι η μόνη πολιτική δύναμη που έβγαλε μια σωστή ανακοίνωση για τον Μητσοτάκη, πράγμα που δεν έκανε δυστυχώς καμία άλλη δύναμη της αριστεράς. Ακριβώς επειδή έτσουξε η ανακοίνωση κάποιοι πετάνε τη μπάλα στην κερκίδα μιλώντας για φανταστικούς αντισημιτισμούς.»

Θα προσθέσουμε ότι αυτή ανακοίνωση αναπαράχθηκε από χιλιάδες ανθρώπους που δεν έχουν καμία σχέση με την ANTAPΣYA πολιτικά και έγινε αναφορά σε όλα τα έντυπα. Γιατί; Γιατί εξέφρασε τα πραγματικά συναισθήματα της χειμαζόμενης εργατικής πλειοψηφίας αυτού του τόπου. Και σε αυτό λοιπόν το σημείο ο Γαβριηλίδης εμφανίζεται να πολώνεται μαζί με την αντίδραση προσπαθώντας συνειδητά και όχι άθελά του να χτυπήσει τη μοναδική ανακοίνωση που αποδομεί τον Μητσοτάκη.

Ποια είναι η σημασία να αποδομηθεί ο Μητσοτάκης σήμερα; Θα συμφωνήσουμε με την ανακοίνωση της ANTAPΣYA. Το γεγονός ότι σήμερα η νεοφιλελεύθερη πολιτική, την οποία με κάθε μέσο υποστήριξε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, έχει γίνει η εφαρμοσμένη πολιτική τόσο του δικού του κόμματος, της ΝΔ, όσο και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, δεν τον δικαιώνει. Ίσα ίσα αποδεικνύει τη φτώχεια που θα είχε επιβληθεί εδώ και δεκαετίες αν ο εργαζόμενος λαός δεν είχε ανατρέψει τη λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων που είχε βάλει μπροστά. Η πολιτική του Κυριάκου Μητσοτάκη με άλλα λόγια.

Το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι οι κληρονόμοι του «βρώμικου 89» και το βλέπουμε σήμερα να υψώνεται μπροστά μας. Οι δεύτεροι ξανά σε συνεργασία με ένα δεξιό κόμμα κυβερνούν εφαρμόζοντας το πρόγραμμα του Μητσοτάκη. Οι πρώτοι έχουν εγκαταλείψει τη μάχη για την ανατροπή κι έχουν φτάσει να είναι απολογητές της ΕΕ και του Ευρώ. Η εφημερίδα Πριν, το ΝΑΡ, το Δίκτυο Σπάρτακος και η ANTAPΣYA πρωταγωνιστούν στα κινήματα ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και το σεξισμό από μία εργατική, ταξική, διεθνιστική και κομμουνιστική προοπτική. Είναι οι κληρονόμοι του καθαρού 89. Η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι το άτακτο παιδί που δε δέχτηκε το συμβιβασμό, όταν ο Γιώργος Γράψας, γραμματέας τότε της ΚΝΕ, περήφανα δήλωσε **«Φυσικά και δεν θα υπακούσω»**. Και σήμερα αυτό ακριβώς έκαναν με την ανακοίνωση για το Μητσοτάκη: δεν υπάκουσαν στη συναίνεση της αριστεράς. **Φύσηξαν κόντρα.**

Τύποι σαν τον Γαβριηλίδη μέχρι μεδούλι φιλοευρωπαϊστές ανέλαβαν το βρώμικο ρόλο, αυτοί που μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ συνεργάστηκαν με αντισημίτες και εθνικιστές, αυτοί που στήριξαν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ, δηλαδή την κυβέρνηση σε συνεργασία με ένα ακροδεξιό και αντισημιτικό κόμμα. Ναι αυτοί έχουν το θράσος να μιλούν. Για άλλη μια φορά πέμπτη

φάλαγγα του φασισμού. Ας τους γυρίσουμε την πλάτη.